

Postel

1. sloka

Postel je nám soudním dvorem,
kde soudíme se navzájem
tavíme pouta dlouholetá
ani jeden z nás nemá právo veta

Refrén

Ne vše, co je psáno, je i dáno,
byť dáno je až po okraj
na létajícím koberci za bílých nocí opojných
jak pouliční herci se svíjíme v rolích

2. sloka

Opomenout nelze
nebo zašít tajně do peřin
čím pelesti své zdobí
hřích povýšený nad zločin

ref: Ne vše...

3. sloka

Ta postel tlí jak vetřák
klesající na dno moří,
co bouří v duších sežehlých ohněm
probůh, vždyť tu vlastně hoří!

ref: Ne vše...

4. sloka

Byla nám někdy i stolem
u snídání a večeří
teď navždy se pod lampiónem
naší něhy zešerí.